

Sygn. akt VIII Ka 847/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzanna Chojnowska

Sędziowie SSO Wiesław Oksiuta – spr.

SSO Dariusz Niezabitowski

Protokolant Aneta Chardziejko

przy udziale Prokuratora Elżbiety Korwell

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 roku

sprawy 1) J. Ż. oskarżonego o czyny z art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 65 § 4 i 1 kks w zb. z art. 54 § 3 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i inne.

2) A. L. oskarżonego o czyn z art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 65 § 3 i 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks,

3) J. U. oskarżonego o czyn z art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 65 § 3 i 1 kks w zb. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks,

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych A. L., J. U. i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim

z dnia 16 lipca 2013 roku sygn. akt VIII K 460/ 12

I. Wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne.

II. Zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaś w zakresie apelacji prokuratora kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

P. K. został oskarżony o to, że:

1. w dniach 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w wykonaniu tego samego zamiaru, sprowadził na terytorium kraju przez „zieloną granicę”, w rejonie znaku granicznego (...)w gminie M., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 14.838 zł oraz podatek w wysokości 473.045 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 96.047 zł, podatek akcyzowy w kwocie 376.998 zł,

tj. o czyn z art. 86 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

2. w dniach 16 listopada 2011 roku, 28 grudnia 2011 roku we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie przekroczył nielegalnie granicę państwową z(...)w rejonie znaku granicznego numer (...)M.,

tj. czynu z art. 264 § 2 k.k.

D. Ż. został oskarżony o to, że:

3. w dniach 19 października 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w wykonaniu tego samego zamiaru, sprowadził na terytorium kraju przez „zieloną granicę”, w rejonie znaku granicznego (...)w gminie M., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy, w postaci 7300 paczek papierosów różnych marek, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 3.364 zł oraz podatek w wysokości 107.243 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 21.775 zł, podatek akcyzowy w kwocie 85.468 zł,

tj. o czyn z art. 86 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

J. Ż. został oskarżony o to, że:

4. w dniach 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w wykonaniu tego samego zamiaru, sprowadził na terytorium kraju przez „zieloną granicę”, w rejonie znaku granicznego (...)w gminie M., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 14.838 zł oraz podatek w wysokości 473.045 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 96.047 zł, podatek akcyzowy w kwocie 376.998 zł,

tj. o czyn z art. 86 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

5. w dniach 16 listopada 2011 roku, 28 grudnia 2011 roku we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie przekroczył nielegalnie granicę państwową z (...)w rejonie znaku granicznego numer (...)gmina M.,

tj. czynu z art. 264 § 2 k.k.

6. w dniu 4 lipca 2012 roku na posesji przy ulicy (...) w N. przechowywał towar nieoznaczony znakami akcyzy, o którym wiedział, że został sprowadzony z zagranicy bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, w postaci 71 paczek papierosów różnych marek oraz 12,5 litra wódek różnych marek, na którym ciążyły należności celne w kwocie 34 zł oraz należności podatkowe w wysokości 1.489 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 326 zł, podatek akcyzowy w kwocie 1.163 zł,

tj. czynu z art. 91 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 3 i 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

P. Z. został oskarżony o to, że:

7. w dniach 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w wykonaniu tego samego zamiaru, sprowadził na terytorium kraju przez „zieloną granicę”, w rejonie znaku granicznego (...)w gminie M., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 14.838 zł oraz podatek w wysokości 473.045 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 96.047 zł, podatek akcyzowy w kwocie 376.998 zł,

tj. o czyn z art. 86 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

8. w dniach 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku, 28 grudnia 2011 roku we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie przekroczył nielegalnie granicę państwową (...)w rejonie znaku granicznego numer (...)gmina M.,

tj. czynu z art. 264 § 2 k.k.

9. w dniu 21 stycznia 2012 roku w N.obiecując udzielić korzyści majątkowej ustalonej osobie pełniącej funkcje publiczną to jest funkcjonariuszowi S. G.P.w M.działał w celu skłonienia jej do naruszenia przepisów prawa w ten sposób, że obiecał korzyść majątkową w zamian za podanie informacji dotyczącej sposobu i czasu kontroli funkcjonariuszy Straży Granicznej na określonym odcinku granicy,

tj. czynu z art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k.

A. L. został oskarżony o to, że:

10. w okresie od dnia 20 października 2011 roku do dnia 16 listopada 2011 roku w rejonie cmentarza w miejscowości S. usytuowanego przy drodze z S. do miejscowości K., minimum czterokrotnie w krótkich odstępach czasu nabył za łączną kwotę około 33.000 zł od obywatela RP P. K. papierosy marki V. bez właściwych znaków skarbowych akcyzy w łącznej ilości 6300 paczek papierosów, na których to towarach ciążyą łączne należności celne w kwocie 2.903 zł, podatek akcyzowy w kwocie 80.955 zł oraz podatek od towarów i usług (...) w kwocie 20.447 zł,

tj. o czyn z art. 91 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 i 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

J. U. został oskarżony o to, że:

11. w okresie od dnia 9 listopada 2011 roku do dnia 16 listopada 2011 roku w rejonie miejscowości B.na polu przy drodze z D.do B.nabył za łączną kwotę około 35.000 zł od obywatela RP P. K.papierosy marki V.bez właściwych znaków skarbowych akcyzy w łącznej ilości 6900 paczek papierosów oraz w okresie od dnia 16 listopada 2011 roku do dnia 24 listopada 2011 roku w wyżej wymienionym miejscu nabył za łączną kwotę około 60.000 zł od obywatela RP P. K.papierosy marki P.bez właściwych znaków skarbowych akcyzy w łącznej ilości 15.000 paczek papierosów, na których to towarach ciążyą łączne należności celne w kwocie 10.092 zł, należności podatkowe w kwocie 352.491 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 281.415 zł oraz podatek od towarów i usług VAT w kwocie 71.076 zł,

tj. o czyn z art. 91 § 4 i 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 i 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim wyrokiem z dnia 16 lipca 2013 r w sprawie sygn. akt VIII K 460/12;

I. Oskarżonego P. K.uznał za winnego tego, że w dniach 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z J. Ż.i P. Z., w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, sprowadził na terytorium kraju przez „zieloną granicę”, w rejonie znaku granicznego (...)w gminie M., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 14.838 zł oraz podatek w wysokości 473.045 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 96.047 zł, podatek akcyzowy w kwocie 376.998 zł, a przy tym w tym celu w dniach 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie nielegalnie przekroczył granicę państwową między (...)tj. czynu z art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł;

II. Oskarżonego P. K.uznał również za winnego tego, że w dniach 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku w wykonaniu z góry powziętego zamiaru we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie nielegalnie przekroczył nielegalnie granicę państwową pomiędzy (...)w rejonie znaku granicznego numer (...)gmina M.w celu sprowadzenia na terytorium

kraju bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towaru nieoznaczonego znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, tj. czynu z art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 264 § 2 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

III. Na podstawie art. 32 § 1, 2 i 3 k.k.s. za czyn przypisany w punkcie pierwszym orzekł wobec tego oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie 128.640 (sto dwadzieścia osiem tysięcy sześćset czterdzieści) zł stwierdzając, że za uiszczenie tej równowartości odpowiada on solidarnie z J. Ż. i P. Z.;

IV. Na podstawie art. 30 § 3 k.k.s. i art. 29 pkt 2 k.k.s. za czyn przypisany w punkcie pierwszym orzekł wobec tego oskarżonego przypadek przedmiotów w postaci (...), (...), (...) oraz (...) szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych numer I/55/12 pod pozycjami 1, 3, 4 i 5 znajdującym się na karcie 363 akt;

V. Na podstawie art. 8 § 2 k.k.s. stwierdził, że wobec oskarżonego P. K. spośród kar orzeczonych w punkcie pierwszym i drugim wykonaniu podlega kara 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w punkcie drugim;

VI. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie drugim warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

VII. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie II kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 11 lipca 2012 roku, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VIII. Oskarżonego D. Ż. uznał za winnego tego, że w dniach 19 października 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku działając z wykorzystaniem takiej samej sposobności w zamiarze by P. K., J. Ż. i P. Z. dokonali czynu zabronionego polegającego na sprowadzeniu na terytorium kraju towaru nieoznaczonego znakami akcyzy w postaci 7300 paczek papierosów różnych marek, przez co narażono na uszczuplenie podatek w wysokości 107.243 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 21.775 zł i podatek akcyzowy w kwocie 85.468 zł ułatwił im to w ten sposób, że stał na czatach by ostrzec przed patrolami Straży Granicznej, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 6 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 6 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydzieści) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł;

IX. Na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. za czyn przypisany w punkcie ósmym orzekł wobec oskarżonego środek karny przypadku korzyści majątkowej w kwocie 200 (dwieście) zł;

X. Oskarżonego J. Ż. uznał za winnego tego, że w dniach 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. i P. Z., w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, sprowadził na terytorium kraju przez „zieloną granicę”, w rejonie znaku granicznego (...) w gminie M., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 14.838 zł oraz podatek w wysokości 473.045 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 96.047 zł, podatek akcyzowy w kwocie 376.998 zł, a przy tym w tym celu w dniach 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie nielegalnie przekroczył granicę państwową między (...) tj. czynu z art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył

mu karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł;

XI. Oskarżonego J. Ż. uznał również za winnego tego, że w dniach 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku w wykonaniu z góry powziętego zamiaru we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie przekroczył nielegalnie granicę państwową pomiędzy (...) w rejonie znaku granicznego numer (...) gmina M. w celu sprowadzenia na terytorium kraju bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towaru nieoznaczonego znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, tj. czynu z art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 264 § 2 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. Na podstawie art. 32 § 1, 2 i 3 k.k.s. za czyn przypisany w punkcie dziesiątym orzekł wobec tego oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie 128.640 (sto dwadzieścia osiem tysięcy sześćset czterdzieści) zł stwierdzając, że za uiszczenie tej równowartości odpowiada on solidarnie z P. K. i P. Z.;

XIII. Na podstawie art. 8 § 2 k.k.s. stwierdził, że wobec oskarżonego J. Ż. spośród kar orzeczonych w punkcie dziesiątym i jedenastym podlega wykonaniu kara 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w punkcie jedenastym;

XIV. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie jedenastym warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

XV. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie jedenastym kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 4, 5 i 6 lipca 2012 roku, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

XVI. Uniewinnił J. Ż. od popełnienia czynu opisanego w punkcie szóstym;

XVII. Oskarżonego P. Z. uznał za winnego tego, że w dniach 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. i J. Ż., w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, sprowadził na terytorium kraju przez „zieloną granicę”, w rejonie znaku granicznego (...) w gminie M., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towar nieoznaczony znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 14.838 zł oraz podatek w wysokości 473.045 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 96.047 zł, podatek akcyzowy w kwocie 376.998 zł, a przy tym w tym celu w dniach 8 listopada, 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie nielegalnie przekroczył granicę państwową między (...), tj. czynu z art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł;

XVIII. Oskarżonego P. Z. uznał również za winnego tego, że w dniach 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku w wykonaniu z góry powziętego zamiaru we współdziałaniu z innymi osobami wielokrotnie przekroczył nielegalnie granicę państwową pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Białoruś w rejonie znaku granicznego numer (...) gmina M. w celu sprowadzenia na terytorium kraju bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, towaru nieoznaczonego znakami akcyzy, w postaci 32200 paczek papierosów różnych marek, tj. czynu z art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s.

i za to na podstawie art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 264 § 2 k.k. wymierzył mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

XIX. Oskarżonego P. Z. uznał za winnego także czynu opisanego w punkcie dziewiątym i za to na podstawie art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 229 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jeden) roku i 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności;

XX. Na podstawie art. 32 § 1, 2 i 3 k.k.s. za czyn przypisany w punkcie siedemnastym orzekł wobec tego oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie 128.640 (sto dwadzieścia osiem tysięcy sześćset czterdzieści) zł stwierdzając, że za uiszczenie tej równowartości odpowiada on solidarnie z P. K. i J. Ż.;

XXI. Na podstawie art. 8 § 2 k.k.s. stwierdził, że wobec oskarżonego P. Z. spośród kar orzeczonych w punkcie siedemnastym i osiemnastym podlega wykonaniu kara 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w punkcie osiemnastym;

XXII. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonemu kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie osiemnastym i dziewiętnastym i orzekł wobec niego karę łączną 1 (jeden) roku i 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności;

XXIII. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie dwudziestym drugim warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

XXIV. Oskarżonego A. L. uznał za winnego tego, że w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 20 października 2011 roku do dnia 16 listopada 2011 roku w S.w rejonie cmentarza usytuowanego przy drodze z S.do miejscowości K., w krótkich odstępach czasu i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, nabył za łączną kwotę 32.728,80 zł od P. K. papierosy marki V.bez właściwych znaków skarbowych akcyzy w łącznej ilości 6.294 paczek papierosów, na których to towarach ciążą łączne należności celne w kwocie 2.901 zł, podatek akcyzowy w kwocie 73.690 zł oraz podatek od towarów i usług VAT w kwocie 18.774 zł, tj. czynu z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s skazał go, zaś na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł;

XXV. Na podstawie art. 32 § 1 i 2 k.k.s. orzekł wobec tego oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie 32.728,80 (trzydzieści dwa tysiące siedemset dwadzieścia osiem 80/100) zł;

XXVI. Na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec tego oskarżonego środek karny przypadku korzyści majątkowej w kwocie 3.147 (trzy tysiące sto czterdzieści siedem) zł;

XXVII. Oskarżonego J. U. uznał za winnego tego, że w bliżej nieustalonych dniach, w okresie od 9 listopada 2011 roku do 24 listopada 2011 roku, w rejonie miejscowości B., na polu przy drodze z D.do B.w krótkich odstępach czasu i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, nabył od P. K. papierosy marki V.bez właściwych znaków akcyzy w łącznej ilości 6.897 paczek za kwotę 35.864 zł oraz papierosy marki P.bez właściwych znaków akcyzy w łącznej ilości 14.997 paczek za kwotę 59.998 zł, na których to towarach ciążą łączne należności celne w kwocie 10.089 zł, podatek akcyzowy w kwocie 256.335 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 65.307 zł, tj. czynu z art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s skazał go, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2

k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł;

XXVIII. Na podstawie art. 32 § 1 i 2 k.k.s. orzekł wobec tego oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie 95.852,40 (dziewięćdziesiąt pięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt dwa 40/100) zł;

XXIX. Na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec tego oskarżonego środek karny przypadku korzyści majątkowej w kwocie 10.947 (dziesięć tysięcy dziewięćset czterdzieści siedem) zł;

XXX. Na podstawie art. 230 § 2 k.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwrócił oskarżonemu P. Z. dowód rzeczowy w postaci (...)szczegółowo opisany w wykazie dowodów rzeczowych numer I/55/12 pod pozycją 6 znajdującym się na karcie 363 akt;

XXXI. Na podstawie art. 230 § 2 k.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwrócił oskarżonemu J. Ż. dowód rzeczowy w postaci (...)szczegółowo opisany w wykazie dowodów rzeczowych numer I/55/12 pod pozycją 2 znajdującym się na karcie 363 akt oraz dowody rzeczowe w postaci 65 paczek papierosów marki V(...), 3 paczki papierosów marki V(...) 3 paczki papierosów marki O., 8 butelek wódki marki N., 1 butelki wódki marki B., 1 butelki wódki marki S., 1 butelki wódki marki K., 2 butelek wódki marki B., 2 butelek wódki marki B. (...), 2 butelek wódki marki B. (...)i 1 butelki wódki marki C. (...)szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych numer I/51/12 pod pozycją 1 – 13 znajdującym się na kartach 364 i 365 akt;

XXXII. Stwierdził, że koszty procesu w części uniewinniającej ponosi Skarb Państwa;

XXXIII. Zasadził na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty od oskarżonego P. K. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł, od oskarżonego D. Ż. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł, od oskarżonego J. Ż. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł, od oskarżonego P. Z. kwotę 300 (trzysta) zł, od oskarżonego A. L. kwotę 480 (czterysta osiemdziesiąt) zł, a od oskarżonego J. U. kwotę 600 (sześćset)zł oraz obciążył ich pozostałymi kosztami procesu w kwotach po 136,78 (sto trzydzieści sześć 78/100) zł.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli: obrońca oskarżonego J. U., obrońca oskarżonego A. L. i prokurator.

Na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk, art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej oskarżonego J. Ż. odnośnie pkt. XVI sentencji wyroku prokurator i na zasadzie art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 437 § 1 i 2 kpk, art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi temu zarzucił: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia który miał wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż oskarżonemu J. Z. nie można przypisać winy i sprawstwa zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z pkt. 6 wyroku z art. 91 § 4 i l kks w zb. z art. 65§ 4 i l kks z zb. z art. 54§ 3 i l kks w zw. z art. 7§ 1 kks podczas, gdy wnikliwa analiza całokształtu materiału dowodowego w połączeniu ze wskazaniami wiedzy i doświadczeniem życiowym prowadzi do wniosku, iż oskarżony dopuścił się w/w czynu.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie wyroku w części dotyczącej oskarżonego J. Ż. odnośnie pkt. XVI sentencji wyroku.

Obrońca oskarżonego J. U. na mocy art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego - w całości i na zasadzie art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1/. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art.5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 92 k.p.k., wynikającą z dokonania dowolnych ustaleń, z naruszeniem obowiązku dążenia do dokonania ustaleń zgodnych z rzeczywistością, a nadto oparcia orzeczenia na części wyjaśnień P. K. obciążających oskarżonego z pominięciem innej części wyjaśnień P. K. i wyjaśnień J. Ż. oraz rozstrzygnięcia, wbrew regule in dubio pro reo, nie dających się usunąć wątpliwości dotyczących

ilości i rodzaju zakupionych przez J. U. papierosów, w sytuacji gdy prawidłowa analiza wyjaśnień P. K. i J. Ż., nie pozwala na przyjęcie, iż J. U. jest winny zarzucanego mu procederu w takim wymiarze, jak zostało to uczynione przez Sąd orzekający,

- art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. niewskazanie w należyty sposób jakie fakty Sąd I instancji uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w swej ocenie oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a przede wszystkim tej części wyjaśnień P. K. i J. Ż., z których wynika że J. U., nabył jedynie papierosy marki P. z przemytu w dniu 16.11.2011 r. w ilości 7.000 paczek, co świadczy o wadliwości procesu myślowego Sądu poprzedzającego wydanie wyroku, a zarazem utrudnia jego weryfikację.

Powołując się na powyższe, wniósł o:

- zmianę wyroku w części dotyczącej J. U., uznając go winnym nabycia 7.000 paczek papierosów P. bez właściwych znaków akcyzy i wymierzenie stosownej kary,

- o uchylenie wyroku w zaskarżonej części przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego A. L. działając na mocy art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zaskarżył powyższy wyrok w części, tj. w zakresie pkt. XXIV, XXV, XXVI orzeczenia oraz w zakresie pkt XXXIII - w tej części, która dotyczy w/w oskarżonego.

Na zasadzie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 2 i 3 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1/. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony A. L. nabył za łączną kwotę 32.728,80 zł. od P. K. papierosy marki V., bez właściwych znaków skarbowych akcyzy, w łącznej ilości 6.294 paczek papierosów, w sytuacji gdy z okoliczności sprawy, w tym z wyjaśnień oskarżonego oraz współoskarżonych, wynika, iż A. L. nabył przedmiotowe papierosy w łącznej ilości 1000 paczek, za łączną kwotę 5.200 zł.,

2/. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a). art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przejawiającej się w bezzasadnym pominięciu wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim wskazał, iż nabył jedynie 1000 paczek papierosów marki V.,

b). art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k., poprzez brak wskazania jakie fakty dotyczące A. L. Sąd przyjął za udowodnione i dlaczego oraz którym odmówił waloru wiarygodności i dlaczego, a w rezultacie na jakich dowodach oparł się uznając, iż oskarżony nabył 6.294 paczek papierosów marki V..

Mając na uwadze powyższe, na zasadzie art. 427 § 1 kpk wniósł o:

I. zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zmianę:

1. opisu czynu z pkt XXIV i przyjęcie, iż oskarżony A. L. nabył za łączną kwotę 5.200 zł. od P. K. papierosy marki V., bez właściwych znaków akcyzy w łącznej ilości 1000 paczek papierosów,

2. wysokości orzeczonej kary grzywny i wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt XXIV wyroku kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 zł.,

3. wysokości orzeczonego środka karnego i orzeczenie wobec oskarżonego ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadków przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie 5.200 zł.,

4. wysokości orzeczonego środka karnego i orzeczenie wobec oskarżonego przypadków korzyści majątkowej w kwocie 2.000 zł., oraz

5. pkt XXXIII orzeczenia i odstąpienie od obciążania oskarżonego kosztami w sprawie

ewentualnie, o:

II. uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Ponadto wniósł o nieobciążanie oskarżonego kosztami za postępowanie przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie apelacje jako oczywiście bezzasadne nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd Okręgowy nie podzielił ani zawartych w tych środkach odwoławczych zarzutów ani też wywodów przytoczonych na ich poparcie

Na wstępie wskazania wymaga, iż zgodnie z art. 457§2 k.p.k., jeżeli Sąd utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną, uzasadnienie sporządza się na wniosek strony. W przedmiotowej sprawie za oczywiście bezzasadne uznane zostały wszystkie trzy wniesione i rozpoznawane apelacje. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia złożyli obrońca oskarżonego J. U. i prokurator. W związku z tym, zgodnie z art. 423§1a k.p.k. w zw. z art. 457§2 zd. 2 k.p.k., Sąd Okręgowy ograniczył zakres uzasadnienia wyłącznie do tej części wyroku, którego wnioski dotyczyły, a więc oskarżonych J. U. i J. Ż..

I tak odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego J. U. to rozpocząć należy od wskazania, że zarzuty przez niego sformułowane, a dotyczące obrazy przepisów prawa procesowego (art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 92 k.p.k.) okazały się chybione.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego J. U., jak i okoliczności popełnienia przypisanego mu przestępstwa nie budzą wątpliwości. Przy czym zarówno przebieg rozprawy przed Sądem Rejonowym, jak i treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazują, że Sąd ten prawidłowo, nie naruszając zasady obiektywizmu, wyrażonej w art. 4 k.p.k., ocenił zebrany materiał dowodowy, przyjmując za podstawę orzeczenia, zgodnie z art. 410 k.p.k, art. 92 k.p.k. – całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Podczas oceny zgromadzonego materiału dowodowego zostały nadto uwzględnione wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasady logicznego rozumowania, które to rozumowanie, w ocenie Sądu Okręgowego, jest poprawne, nie zawiera sprzeczności, niekonsekwencji i dwuznaczności, stąd pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wyrażającego zasadę swobodnej oceny dowodów.

I tak nie powielając podzielanej w pełni argumentacji Sądu Rejonowego, a odnosząc się do głównego nurtu apelacji, która kwestionuje oparcie orzeczenia na części wyjaśnień P. K. obciążających oskarżonego z pominięciem innej części wyjaśnień P. K. i wyjaśnień J. Ż. dotyczących ilości i rodzaju zakupionych przez J. U. papierosów, to wskazać należy, że nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego sądowa ocena wyjaśnień P. K..

Należy wskazać, że P. K. składając po raz pierwszy wyjaśnienia (k. 53-54) w sposób szczegółowy opisał okoliczności dotyczące przemytu papierosów przez zieloną granicę, w tym ilości i rodzaju papierosów. Przedstawił również co się stało z tymi papierosami, a więc komu i w jakich ilościach sprzedawał. Jak wynika z tych wyjaśnień część papierosów marki V. pochodzące z przemytu z dnia 8 listopada 2011 roku w ilości 690 kartonów sprzedał mężczyźnie, którego polecił mu M.i W.((...) współpracujący z P. K.) i był to mieszkaniec H.o imieniu J.. Podczas spotkania z nim J.zgodził się na zakup całego pozostałego towaru czyli 690 kartonów po cenie 5 zł 20 gr. za paczkę. Następne papierosy, które sprzedał J.pochodziły z przemytu z dnia 16 listopada 2011 roku, a były to papierosy marki P.w ilości 1500 kartonów, które sprzedał mu po cenie 4 zł za paczkę.

Wbrew twierdzeniom skarżącego to, że P. K. nie wspomniał podczas składania wyjaśnień w Prokuraturze o tym, że papierosy z trzeciego przerzutu w ilości 1500 kartonów sprzedał J. U. nie oznacza to, że taka sytuacja nie miała miejsca. Należy podkreślić, iż na rozprawie P. K. potwierdził, że taki fakt miał miejsce i odniósł to do pierwszych

swoich wyjaśnień potwierdzając ich treść, a które najpełniej oddają okoliczności związane z przerzutem papierosów. W ocenie Sądu Okręgowego brak także podstaw do kwestionowania prawdziwości wyjaśnień oskarżonego, w aspekcie stanowiska skarżącego, który wskazywał, że P. K. po spotkaniu z A. L. mógł mieć motyw nieobciążania A. L. całością zakupionych przez niego paczek papierosów, aby polepszyć jego sytuację. Wskazać należy, że A. L. zaprzeczył, aby miał wywierać jakąkolwiek presję na P. K.. Nie zasługuje także na uwzględnienie argumentacja skarżącego, odnosząca się do wyjaśnień P. K. na rozprawie w zakresie jego stwierdzenia, że sprzedawał papierosy „tym dwóm Panom siedzącym z tyłu”. Na podstawie tej wypowiedzi nie można formułować wniosku jak czyni to skarżący, że odbiorcą papierosów marki P. z trzeciego przemytu był także A. L..

Należy podzielić argumentację Sądu Rejonowego, że w zakresie ilości sprowadzonego towaru - papierosów bez właściwych znaków akcyzy, największą wiedzę posiadał P. K., który był inicjatorem przemytu (...). To on towar przejmował i go zbywał. Nie dziwi więc większa jego wiedza na ten temat, niż J. Ż., którego wyjaśnienia nie umknęły uwadze Sądu Rejonowego, jednak decydujące znaczenie miały wyjaśnienia P. K.. Dlatego oparcie się Sądu na wyjaśnieniach P. K. przy ustalaniu ilości papierosów, które sprzedał J. U. było słuszne. Współoskarżony P. K. nie miał powodów by obciążać oskarżonych J. U., T. L. tym, że nabywali od niego większą ilość papierosów, niż to co było w rzeczywistości. Jak słusznie wskazuje Sąd Rejonowy nie jest on z nimi skonfliktowany, okoliczności przez niego przedstawione w żaden sposób nie polepszają jego sytuacji procesowej. Gdyby istotnie chciał chronić innych nabywców papierosów, to nie musiałby ich po prostu wskazywać. Także oskarżonego J. U. i T. L. nie zidentyfikował on z imienia i nazwiska, a ilość sprzedanych każdemu z oskarżonych papierosów wskazał już podczas pierwszego przesłuchania. Natomiast na rozprawie przyznał, że przemycane papierosy zużył częściowo na własne potrzeby. Zasadnie zatem Sąd Rejonowy podkreślił, że jako osoba, która zajmowała się rozliczeniami z (...) był najlepiej zorientowany w transakcjach. Z kolei zarówno J. U. jak i T. L. byli zainteresowani w pomniejszeniu swojej roli w przestępstwie, chociażby na fakt, że ilość nabywanych papierosów przekładała się bowiem na stopień społecznej szkodliwości czynu, a nadto miała znaczenie przy rozstrzygnięciu o środku karnym.

W związku z tym zarzut skarżącego zmierzający do zanegowania przyjętego przez Sąd Rejonowy stanowiska i przyjęcie, że J. U., nabył jedynie papierosy marki P. z przemytu pochodzącego z dnia 16.11.2011 r. w ilości 7.000 paczek okazał się chybiony.

Brak także podstaw do kwestionowania uzasadnienia Sądu, gdyż spełnia ono wymogi określone w art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.. Sąd I instancji wskazał w nim jakie fakty uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Nie ulega wątpliwości, że Sąd orzekający w sprawie ma prawo oprzeć się na jednych dowodach, a pominać inne, jeśli ich treść jest rozbieżna. Jeśli więc z uzasadnienia orzeczenia wynika, że Sąd ten obdarzył przymiotem wiarygodności dowód z wyjaśnień współoskarżonego P. K. i wskazał powody swego stanowiska, jak to miało miejsce na gruncie rozpoznawanej sprawy, to uwzględnienie okoliczności wynikających z jego wyjaśnień nie stanowi naruszenia przepisów postępowania, w tym zwłaszcza art. 410 k.p.k., którego naruszenie zarzuca obrońca oskarżonego. Zarzut obraży art. 410 k.p.k. byłby słuszny jedynie wówczas, gdyby Sąd ferując wyrok oparł się na materiale nieujawnionym na rozprawie bądź też jedynie na części ujawnionego materiału dowodowego, a tego rodzaju uchybienia w niniejszej sprawie nie wystąpiły.

Odnosząc się finalnie do zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji przepisów procesowych dotyczących prawidłowości sporządzenia uzasadnienia w sprawie to wskazać należy, że mogą one stanowić podstawę uchylenia bądź zmiany zaskarżonego wyroku tylko wówczas, gdy uchybienie to mogło mieć wpływ na treść orzeczenia (art. 438 pkt 2 k.p.k.). Takiego zaś uchybienia nie stwierdził Sąd Odwoławczy zwłaszcza, że w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia Sąd I instancji wskazał powody, jakie legły u podstaw podjętej decyzji, a Sąd Okręgowy w pełni je podzielił.

Końcowo wskazać należy, biorąc pod uwagę zarzut podniesiony przez apelującego, że zasada *in dubio pro reo* (art. 5§2 k.p.k.) dotyczy wątpliwości, jakie w trakcie postępowania może powziąć sąd orzekający, a nie strona. Zarzut rozstrzygnięcia wątpliwości na niekorzyść oskarżonego byłby zasadny, gdyby sąd orzekający powziął taką wątpliwość

i nie rozstrzygnął jej na korzyść J. U.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika jednak, aby Sąd I instancji miał jakiegokolwiek wątpliwości co do winy oskarżonego. Takie wątpliwości nie stały się również udziałem Sądu Okręgowego.

Zastrzeżeń Sądu Okręgowego nie budzi również wymierzona oskarżonemu J. U. kara grzywny. Przy jej wymiarze Sąd I instancji kierował się dyrektywami określonymi w art. 13 k.k.s. i właściwie je ocenił.

Sąd Okręgowy, nie podzielił także zarzutu zawartego w apelacji prokuratora, gdzie skarżący zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez przyjęcie, iż oskarżonemu J. Z. nie można przypisać winy i sprawstwa w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 65§ 4 i 1 kks z zb. z art. 54§ 3 i 1 kks w zw. z art. 7§ 1 kks

Wbrew zarzutowi zawartemu w apelacji należy podzielić w pełni stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie poczynionych ustaleń, odnośnie braku podstaw do przypisania oskarżonemu J. Ż. winy w zakresie zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie szóstym części wstępnej wyroku.

Zdaniem Sądu Okręgowego należy w pełni podzielić argumentację Sądu Rejonowego, że czynność sprawcza objęta zarzutem w postaci przechowywania, charakteryzująca między innymi przestępstwa i wykroczenia skarbowe określane mianem paserstwa to jedynie przetrzymanie wyrobu na żądanie innej osoby. Jest to zatem czynność odmienna od posiadania, które może być skutkiem dokonania innych czynności sprawczych paserstwa skarbowego jak też skutkiem nielegalnego wprowadzenia na obszar celny towarów akcyzowych, na których ciąży nadto należności celne i podatek od towarów i usług bez uiszczenia tych należności. Nadmienić należy, że posiadanie nierozzerwalnie wiąże się z takimi czynnościami sprawczymi w paserstwie jak nabycie, przewożenie czy przyjmowanie i takiego posiadania nie sposób utożsamiać z przechowywaniem jako jedną z form przestępnego działania w paserstwie skarbowym. Zgodzić się należy z Sądem Rejonowym, że brak jest jakichkolwiek dowodów na to, iż oskarżony J. Ż. zatrzymane u niego przedmioty przechowywał dla kogoś innego, skoro nigdy nie kwestionował tego, iż są jego własnością.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy w ramach tego czynu możliwe byłoby przejście na inną formę sprawczą paserstwa, z tym, że w okolicznościach sprawy nie da się podważyć w sposób niebudzący wątpliwości wersji oskarżonego zaprezentowanej na rozprawie, iż wyroby te nabył on w (...)osobiście i wprowadził je na obszar celny Wspólnoty w ramach przysługujących mu zwolnień od należności celnych, akcyzowych i podatku od towarów i usług. Jeszcze raz przypomnieć należy, że oskarżony w postępowaniu przygotowawczym poza generalnym przyznaniem się do zarzucanych mu czynów, podał odnosząc się wprost do tego czynu, a mianowicie „Papierosy kupiłem od (...)Zabezpieczone wódki przewiozłem sam przez granicę”. Wyjaśnienia te pochodzą z okresu kiedy nie sformułowano jeszcze w stosunku do niego zarzutu dotyczącego paserstwa. Zatem poddają one w wątpliwość przyznanie się oskarżonego, które ma charakter generalny, nie odnoszący się do poszczególnych czynów. Podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, że stwierdzenie o nabyciu papierosów od (...), może sugerować, iż nabycie to miało miejsce w (...)jednakże jest ono niedookreślone i zupełnie nie przystające do postawionego później oskarżonemu zarzutu o przechowywaniu wyrobów tytoniowych. Druga zaś wypowiedź wprost przeczy przestępstwu paserstwa. Natomiast na rozprawie oskarżony konsekwentnie twierdził, że zarówno wyroby tytoniowe jak i alkohol nabył na (...)i sprowadził do (...)w ramach zwolnień podatkowych, co potwierdziła jego matka K. Ż.. Nadmienić należy, że wyroby akcyzowe nie były przetrzymywane w ukryciu, a to wskazuje również, iż towar mógł być sprowadzony do (...)w ramach legalnego przywozu i przedstawiony organowi celnemu. Jak wynika z informacji dotyczących rejestru przekroczeń przez oskarżonego granicy oraz zgłaszania towaru objętego zwolnieniem, oskarżony przed datą zarzucanego mu czynu wielokrotnie przywoził towar w ramach zwolnień celnych (k. 515-522 ; 524- 527). Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że zestawienie przekroczeń granicy oraz zadeklarowanego towaru z zatrzymanym alkoholem i papierosami nie pozwala uznać wyjaśnień złożonych na rozprawie za niewiarygodne. Z uzyskanych dokumentów wynika bowiem, że J. Ż.sprowadził do (...)w ramach stosownych zwolnień, alkohol i papierosy w ilości większej niż ujęta w zarzucie.

Zdaniem Sądu Okręgowego rodzaj, ilość i wartość przechowywanych towarów bez właściwych znaków akcyzy przechowywanych w mieszkaniu oskarżonego, wbrew argumentacji skarżącego nie wskazywał na zamiar wprowadzenia ich do obrotu. Prezentowane przez skarżącego odmienne stanowisko, co do oceny wyjaśnień oskarżonego stanowi polemikę z prawidłowo dokonaną oceną tych wyjaśnień przez Sąd Rejonowy. Mając na uwadze powyższe okoliczności należało podzielić stanowisko Sądu Rejonowego w tym zakresie, zaś apelację prokuratora uznać za niezasadną.

Reasumując stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy, wbrew twierdzeniu obu apelujących, nie dopatrył się w procedowaniu Sądu Rejonowego żadnych nieprawidłowości i dlatego wyrok w zaskarżonej części utrzymał w mocy.

Na mocy art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk z uwagi na sytuację majątkową zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze

O kosztach procesu w zakresie apelacji prokuratora rozstrzygnięto na mocy art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk.